

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το φρονικό

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΔΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Δ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Γαρμπής”

- **ΤΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ**
- **ΤΟ ΠΕΣΚΕΣΙ**
- **ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλωση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Οι παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών, εκτός από τα βασικά στοιχεία του έργου, περιέχουν και μερικά άλλα που σαν στόχο έχουν την μετάδοση στους θεατές και πιο πολύ στα παιδιά κάποιων χρήσιμων γνώσεων.

Σε παλιότερες εποχές δεν ήσαν λίγοι εκείνοι που πήγαιναν στο θέατρο σκιών, όχι μόνο για να διασκεδάσουν και να περάσουν την ώρα τους ευχάριστα, αλλά και για να μάθουν ορισμένα πράγματα που τότε δεν είχαν άλλο τρόπο να μάθουν.

Ήσαν κατά κύριο λόγο στοιχεία λαογραφικά, αλλά και γνώσεις, τις οποίες είχε εμπειρώσει κάθε караγκιοζοπαίχτης γύρω από διάφορα θέματα συνήθως ιστορικά, γεωγραφικά, οικονομικά και άλλα, ακόμη και ειδήσεις. Και οπωσδήποτε ήταν ένα «πρέπει» για τον επαγγελματία караγκιοζοπαίχτη να προσφέρει στο κοινό του, πέρα από το άφθονο γέλιο, και κάποιες επιλεγμένες γνώσεις.

Και κατ' αυτόν τον τρόπο οι παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών συνδύαζαν το τερπνόν μετά του ωφελίμου δίνοντας στο λαϊκό αυτό θέαμα χαρακτήρα τέλει ψυχαγωγίας για μικρούς και μεγάλους.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΑΓΛΑΪΑ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ	
	ΤΑΧΗΣ	
	ΓΕΡΟΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν μουσική αμανέ. Προχωράει αργά σταματώντας κάθε τόσο).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει προς τον Γέρο επίσης αργά).

ΓΕΡΟΣ (Φωνάζει από μακριά). Μάσαλα, Χατζηαϊβάτη... μάσαλα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Φωνάζει κι αυτός). Μάσαλα, Αγά μου!..

ΓΕΡΟΣ (Μόλις η μουσική σταματήσει και αφού έχουν πλησιάσει ο ένας τον άλλο). Μπρε... μπρε... καλώς τον Χατζηαϊβάτη τον Τσελεπή!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλό νά 'χεις, αφέντη Μπεκήρ αγά.

ΓΕΡΟΣ Για πες μου, τζάνεμ... τι κάνεις... είσαι καλά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά.

Ελόγου σου... πώς μου τα καλοπερνάς;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν παραπονιέμαι... μια χαρά είμαι... Για την ηλικία μου, Χατζηαϊβάτη... είμαι λεβεντιά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χαίρομαι... χαίρομαι... Το χτήμα;

ΓΕΡΟΣ Και το χτήμα μια χαρά το έχω! Είχα βρει και κάποιον εκεί πέρα και με βοήθαγε... μόνο που τώρα μου φεύγει και θα πρέπει, τζάνεμ, να βρω άλλον... Θα διούμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και γιατί φεύγει... δεν του αρέσει;

ΓΕΡΟΣ Τι να σου 'πώ... δικός του λογαριασμός...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, δεν λέω... αλλά εσύ θα πρέπει να βρεις τον άλλο.

ΓΕΡΟΣ Δικός μου λογαριασμός... Χα... αν βρω. Αν δεν βρω... παλιά μας τέχνη, κόσκινο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... εντάξει... όλο και κάποιον θα βρεις... Θά 'χω κι εγώ το νου μου...

ΓΕΡΟΣ Α... ναι, μπράβο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και μάλιστα σκέφτομαι, μέχρι να βρεις κάποιον που να σου κάνει, να ειπώ εδώ στον Καραγκιόζη...

ΓΕΡΟΣ Τον Καραγκιόζη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... μήπως μπορεί, ξέρω 'γώ, να έρθει για κάποιο διάστημα... Ε;

ΓΕΡΟΣ Δεν είναι κακή ιδέα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πότε είπε ότι θα φύγει αυτός που έχεις;

ΓΕΡΟΣ Μέσ' στη 'βδομάδα... αρχές της άλλης.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μου λες; Και δεν σου τό 'λεγε λίγο νωρίτερα, να ιδείς και συ τι θα κάνεις;

ΓΕΡΟΣ Α... μου τό 'χει ειπεί από καιρό... μονάχα τον λόγο δεν μου είπε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν θά 'πρεπε;

ΓΕΡΟΣ Τι... να μου ειπεί τον λόγο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε; Ναι. Γιατί όχι; Μπορεί να είναι στη μέση κάτι που να τακτοποιείται... δηλαδή να υπάρχει κάποια λύση... Λέω εγώ... και με το συμπάθειο κιόλας...

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε, Χατζηαίβάτη... δε... δεν ήτανε και πολύ εντάξει τώρα τελευταία. Στην αρχή ήταν καλός... αλλά τώρα τελευταία, τι να σου 'πώ... όλο γκρίνια. Πάντα κάτι του έφταιγε... μπελάς είχε καταντήσει. Άσ' τον να πάει στην ευχή... κάποιον θα βρούμε. Σιγά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι... Αν είναι έτοι, μην το συζητάς!

ΓΕΡΟΣ Στείλε μου εσύ, όπως λες, για λίγον καιρό τον Καραγκιόζη ή όποιον, τέλος πάντων... και μετά βλέπουμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... ναι, βέβαια!..

ΓΕΡΟΣ Μονάχα, προϊδέασέ τον πως αυτήν την εποχή είναι λιγάκι ζόρια... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ζόρια, ε;

ΓΕΡΟΣ Αυτήν την εποχή, ναι. Μετά από κάνα-δύο 'βδομάδες όμως, θα βαρεθεί να κάθεται, πες του... Έτσι είναι το χτήμα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... μπα;

ΓΕΡΟΣ Ε, βέβαια! Έχει για λίγο φούρια... έπειτα κάθεται... Και ξανά μανά... φούρια για λίγο... μετά δώσ' του πάλι καθισιό. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, βέβαια... (Σε άλλο τόνο). Και, αν επιτρέπεται... πόσο κρατάει η φούρια... πόσο το καθισιό;

ΓΕΡΟΣ Ε, δεν συμβαίνει πάντα το ίδιο... Άλλες φορές είναι πιο πολλή η φούρια και λιγότερο το καθισιό και άλλες το ανάποδο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... έτοι;

ΓΕΡΟΣ Χτήμα είναι, τζάνεμ... Το σίγουρο πάντως είναι... και πες το στον Καραγκιόζη... θα του το 'πώ κι εγώ βέβαια... ότι θα βαρεθεί να κάθεται... (Το τονίζει). Ναι, ναι, ναι... Θα βαρεθεί να κάθεται!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μήπως γι' αυτό σου φεύγει ο άλλος;

ΓΕΡΟΣ (Υποψιασμένος). Μμ; Τι εννοείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέω... μήπως βαρέθηκε να κάθεται και φεύγει;

ΓΕΡΟΣ Είδες; Ούτε που τό είχα σκεφθεί... έτσι θά 'ναι!.. (Σε άλλο τόνο).
Αλλά δεν ξέρουμε κιόλας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το λοιπόν... θα πάω εγώ να βρω τον Καραγκιόζη...
δηλαδή, έτσι κι αλλιώς, εκεί πήγαινα. Θα τον κουβεντιάσω και μετά...
θα είσαι κάπου εδώ γύρω, να σ' τον έφερνα να κουβεντιάσετε και το
οικονομικό, ξέρω 'γώ... κάτι άλλο;

ΓΕΡΟΣ Εγώ έχω κάτι τρεχάματα... Όταν ξεμπλέξω, λέω ν' αράξω εδώ
δίπλα, στο γυαλί καφενέ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Νά 'ρθουμε από 'κεί;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... ελάτε από 'κεί, να πιούμε κι έναν καφέ. Ε; Αλλά κι
αν αργήσετε και δεν με βρείτε, πες τον Καραγκιόζη να έρθει στο χτήμα
ή ελάτε και μαζί, να πάρετε και τίποτε οπωρικά... Έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί όχι;

ΓΕΡΟΣ Ωραία, το λοιπόν... να πηγαίνω εγώ... (Προχωράει προς το
σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη). Και πού είσαι... (στρέφει προς
τον Χατζηαβάτη) πες στον Καραγκιόζη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Ναι, Αγά μου!

ΓΕΡΟΣ Άρα τα πάει καλά και του αρέσει, θα τον κρατήσω μόνιμο...
Ε; Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... ξέρω 'γώ; Θα του το ειπώ... Γιατί όχι;

ΓΕΡΟΣ Προς το παρόν σε χαιρετώ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την
πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλό δρόμο, αφέντη Μπεκήρ αγά... Στο καλό... στο
καλό! Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σου, για να σκοντάψεις... (Στρέφει
προς την καλύβα και προχωράει μονολογώντας). Τώρα, άντε να βρω
τον Καραγκιόζη, που και στην καλύβα του να είναι, κάνει πως δεν

ακούει, τρομάρα να τού 'ρθει... Αλλά, ας του χτυπήσω και βλέπουμε... (Πλησιάζει την καλύβα και χτυπάει την πόρτα. Μετά κάνει λίγο πίσω και φωνάζει). Καραγκιόζη βρέε!.. (Ξαναπλησιάζει, ξαναχτυπάει την πόρτα και μετά κάνει πάλι πίσω). Καραγκιόζη... μέσα είσαι; (Σιγή. Μονολογεί). Τι στο καλό... έφυγε... και πού πήγε πρωί-πρωί; (Φωνάζει). Καραγκιόζη βρε... δεν ακούς; (Σιγή. Μονολογεί). Μπα... δεν είναι μέσα. (Δυνατά κάπως). Δεν βαριέσαι... κάποιον θα βρω να πιούμε το καφεδάκι που κερνάει ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς... (Στρέφει και προχωράει αργά-αργά προς το σαράι. Δυνατότερα). Σιγά, μη δεν βρω παρέα να πιούμε καφεδάκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Έι!.. (Του σφυρίζει σιγανά). Τι έγινε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; (Στρέφει προς το μέρος του). Μέσα ήσουνα, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζοντας). Μέσα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και γιατί, βρε, δεν μου απαντάς τόση ώρα, που σου φωνάζω... ε; Και σου χτυπάω και την πόρτα... και την ξαναχτυπάω...

κρύβεσαι από κανέναν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... το πέτυχες!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Από ποιον κρύβεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από σένα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Από μένα... και γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με τόσα που μού 'χεις σκαρώσει... μακριά... μακριά!..
(Τον απωθεί με το χέρι του). Ξου... ξου... ξου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Α... δεν τό 'ξερα. Να πηγαίνω
τότε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει). Και βέβαια να πηγαίνεις... Απορώ
πώς δεν έχεις φύγει ακόμη... 'Μπρός!.. (Τον απωθεί πάλι με το χέρι
του). Ξου... ξου... ξου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Και βέβαια θα φύγω... τσί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τσου; (Τον πλησιάζει και τον απωθεί πάλι με το
χέρι του). Αλλά, αλλά... παρτί... ξεκουμπί!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ... τα Γαλλικά μας μαράνανε... Χα!.. Φρανσιίζ
αλαμπουρνέζ... (Στρέφοντας προς το σαράι). Να πάω εγώ να πω τον
καφεδάκο μου ωραία-ωραία... με τον Μπεκήρ αγά... (προχωράει λίγο)
που ήθελα να βγάλω και την μούρη σου στο γυαλί καφενέ, τρομάρα
σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ενδιαφέρον). Μμ; Στο γυαλί καφενέ... εδώ αυτό
απέναντι... το καινούριο;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Προχωράει λίγο χωρίς να του μιλήσει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πάει κοντά του). Αυτό... πού 'ναι όλο τζάμια;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Προχωράει άλλο λίγο αμίλητος).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πάει πάλι κοντά του). Και... θα είναι και ο αβγάς
εκεί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Προχωράει κι άλλο λίγο αμίλητος πάντα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πάει πάλι κοντά του. Έντονα). Αυτό, κύριε, είναι... αυτό λέγεται εκβιασμός... λέγεται... Θα διαμαρτυρηθώ στον Ο.Η.Ε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Δεν σου μιλάω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γαλιφικά). Έλα, ρε, που θύμωσες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σού 'κοψα μιλιά, πάει τελείωσε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... δεν πάμε πρώτα να πιούμε τον καφέ με τον αβγά... και μου την ξανακόβεις μετά; (Μικρή σιγή). Δεν χάλασε ο κόσμος... μετά την ξανακόβεις. Ε; Πάμε, μη με θέλει και τίποτα ο αβγάς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια σε θέλει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βλέπεις που είσαι μπαγάσας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με θέλει, ρε, ολόκληρος Μπεκήρ αβγάς και δεν το λες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μ' αυτά που μου κάνεις... και που είμαι ακόμη εδώ πέρα, πολύ σου πέφτει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάρα πολύ... (Έντονα). Αλήθεια κι απ' αλήθεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... Και τι θα κάνουμε τώρα... δεν θα δώσεις τόπο στην οργή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα το σκεφτώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκέψου βραδέως... πράξε ταχέως!.. Μη φύγει ο αβγάς και μας μείνει η γκρίνια... (Μικρή σιγή. Παραινεντικά). Έλα τώρα, ρε, που μου λάρωσες... (Σε άλλο τόνο). Και... δεν μου λες; τι με θέλει... δεν σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ του είπα, παλιάνθρωπε!.. Εγώ, που πάντα σε νοιάζομαι, ενώ εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε, εγώ δεν σε νοιάζομαι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ... πώς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε νοιάζομαι... σε νοιάζομαι... (Σε άλλο τόνο). Και τι του είπες, τι του είπες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πας να τον βοηθάς για λίγο καιρό στο χτήμα του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... πώς κι έτσι; Σου είπε ότι χρειάζεται βοήθ, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... είχε κάποιον και του φεύγει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Και γιατί φεύγει... τον ρώτησες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Απ' ό,τι μου 'πε, μάλλον βαρέθηκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ' τι... βαριά η καλογερική, φίλε!.. Έχεις υπόψη σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θες να 'πείς... ποια καλογερική;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν ξέρεις το χτήμα του Μπεκήρ αγά; Ερημιά... σκέτο μοναστήρι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το χτήμα του αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ναι... Πώς να μη βαρεθεί ο άνθρωπος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, βρε; Παράδεισος είναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά... Άμα είν' έτσι ο παράδεισος... χίλιες φορές να πάει κανείς στην κόλαση!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, μια δοκιμή, ξέρω 'γώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... μπράβο!.. Τώρα μίλησες σωστά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα μιλάω σωστά. (Σε άλλο τόνο). Και... δε μου λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι 'ναι πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περί φιλικού οξέος μιλήσατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εννοείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εννοώ τι θα παίρνω, ρε... μιλήσατε; Κάτι πρέπει να παίρνω... δεν είναι έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα και βέβαια κάτι θα παίρνεις... αλλά αυτά θα τα κουβεντιάσετε οι δυο σας... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εντάξει... Πάμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άντε, έλα να πάμε... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Πρώτα όμως, να ρίξουμε μια ματιά αν είναι μέσα... Μμ; (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', τι; Άμα δεν είναι... (Εξέρχεται και αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... να... μέσα είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μέσα... τότε βλέπεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... έλα, πάμε. Αλλά... από πού μπαίνουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χα... έλα, ντε... όλο... όλο τζάμια είναι, θεμά το γονιό του.... Αν είχε και τοίχους, θα βλέπαμε πού είναι η πόρτα. Τώρα; Για... για περιμένε να ιδούμε κάναν άλλο να μπαίνει ή να βγαίνει... μην μπουτήσουμε σε καμιά τζαμαρία και γελάσει κάθε πικραμένος!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, να... να, βρε... γράφει εδώ εντράνς... Το είδες; Άντε... είσαι και γαλλομαθής, τρομάρα σου!.. Έλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλιστα. Εντράνς... δηλαδή είσοδος... Μπράβο!.. Το πήρε όμως το μάτι σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωραίο μαγαζί... ε;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπρε... καλώς τους!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου και πάλι, Αγά μου... Εντάξει οι δουλειές... τις τακτοποίησες;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, βέβαια... Καραγκιόζη, τι κάνεις;

Έλα κάτσε... τι κοιτάζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Για κάνα γνωστό... Ξέρεις καμιά φορά τι γίνεται;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... τι θα πάρετε... καφέ... κάνα γλυκό... ούζο;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ... θα προτιμούσα έναν εργολάβο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Τότε να πάρω κι εγώ ένα χτίστη... να μερεμετίσουμε λίγο την παράγκα, που έχει πάρει απ' τη μια μπάνα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι λες, τρομάρα σου; Βρε συ, εργολάβος είναι γλύκισμα... ωραίο!.. Πάρε κι εσύ έναν...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, τζάνεμ... πάρε κι εσύ έναν... Εκτός κι εάν προτιμάς ένα κοκ, που έχει και σοκολάτα... Μμ... τι λες; Θέλεις ένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν είναι κάρβουνο... απ' αυτό που βάζουμε στη σόμπα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, βρε... να χαθείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπράβο, απ' αυτό!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γκαρσόν... πού είσαι; Α... Ένα κοκ και έναν εργολάβο εδώ στους κυρίους.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσως, Αγά μου!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, μπράβο!.. (Μικρή σιγή). Ε... μίλησες, Χατζηαϊβάτη, στο φίλο μας γι' αυτά που λέγαμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και βέβαια του μίλησα... αλλά για τις λεπτομέρειες της δουλειάς και το οικονομικό, όχι!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αυτά θα τα κουβεντιάσουμε οι δυο μας μετά... Ε, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, ναι!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τώρα, πάρτε τα γλυκάκια σας...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... τον εργολάβο εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κι εγώ το άλλο... Ωραίο είναι... στρογγυλό-στρογγυλό... σαν καρβέλι, αλλά... μικρό.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή. Χωρίς να φαίνεται). Στην υγεία σου, αφέντη Μπεκήρ αγά... και σιδεροκέφαλος ο βοηθός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται. Σιγανά). Σίδερα και στεφάνια στο κεφάλι σου, γρουσουζή... (Δυνατά). Στην υγεία σου, Αβγά μου!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ες υγείαν... ες υγείαν!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ λέω να πηγαίνω σιγά-σιγά... να σας αφήσω κιόλας να μιλήσετε με την ησυχία σας...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει, τζάνεμ. Πέρνα καμιά μέρα απ' το χτήμα να πάρεις κάνα οπωρικό... (Σε άλλο τόνο). Πού είσαι, γκαρσόν!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αν με βγάλει ο δρόμος κατά 'κει... Ευχαριστώ... Αντίο!.. (Σε άλλο τόνο). Καραγκιόζη, θα σε ιδώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... Στο καλό...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται στο γκαρσόνι). Έλα κράτησε εδώ... (Σε άλλο τόνο). Ε... γεια σου, Χατζηαϊβάτη... θα περιμένω. (Μικρή σιγή). Πάμε κι εμείς, Καραγκιόζη, σιγά-σιγά... και τα λέμε περπατώντας... Ε;

Σκηνή Γ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γιατί όχι; Πάμε. (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Γέρο, που ακολουθεί). Τι μου έλεγε ο Χατζατζάρης... ξέμεινες από βοηθό;

ΓΕΡΟΣ Α... ναι... Είχα 'κεί πέρα κάποιον... στην αρχή ήταν καλός, αλλά τώρα τελευταία... δεν ξέρω, βαρέθηκε... βρήκε αλλού δουλειά... εν πάση περιπτώσει, μού 'πε θέλει να φύγει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπας και τον παρακούραζες, ξέρω 'γώ, και... και μπαϊλντισε;

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε, τζάνεμ... είπα και στο Χατζηαϊβάτη... να σου το ειπώ και σένα: η δουλειά στο χτήμα είναι όπως λάχει. Που πάει να 'πεί... είναι εποχές που μας κυνηγάει... είναι και εποχές που δεν μας θέλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μας θέλει... δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Ε, πώς να σ' το ειπώ; Καθόμαστε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Και... δεν μου λες, δεν μου λες...

ΓΕΡΟΣ Ό,τι θέλεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πόσο κρατάει το κυνηγητό και πόσο το καθισιό;

ΓΕΡΟΣ Άκου' να διεις, Καραγκιόζη... είμαστε φίλοι πολλά χρόνια... έτσι τουλάχιστον νοιώθω εγώ... θα είμαι, το λοιπόν, μαζί σου καθαρός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει λίγο πίσω, λίγο εμπρός). Για λέγε, για λέγε...

ΓΕΡΟΣ Υπάρχει η φούρια της στιγμής... υπάρχει και η φούρια που κρατάει και μια 'βδομάδα και δύο... Ε, έτσι είναι και το καθισιό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, υπάρχει και καθισιό που κρατάει μια και δυο 'βδομάδες;

ΓΕΡΟΣ Εντάξει... δεν καθόμαστε τελείως άπραγοι... αλίμονο. Ούτε και φεύγουμε από το χτήμα. Απλά είναι 'κει κάποιες δουλίτσες... που τις κάνουμε πιο πολύ για να μας περνάει η ώρα... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό λες καθισιό... Μάλιστα. (Μικρή σιγή). Και ποιες είναι αυτές οι δουλίτσες... που κάνουμε, για να μας περνάει η ώρα;

ΓΕΡΟΣ Το πότισμα, ας 'πούμε... Τρέχει το νερό σ' ένα τηγάνι... εσύ πιο πέρα κάθεσαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάθομαι;

ΓΕΡΟΣ Ναι, αμέ; Περιμένεις να γεμίσει το τηγάνι... Κι όταν γεμίσει, τι κάνεις; Κόβεις το νερό από αυτό το τηγάνι... και το βάζεις να τρέξει σε άλλο... στο επόμενο... Και μετά πάλι κάθεσαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα. Αλλά... τα τηγάνια τι πράμα είναι; Δεν είναι απ' αυτά που τηγανίζουμε πατάτες... ε;

ΓΕΡΟΣ Ε, όχι, μπρε... (Γελάει). Χα χα... Αυτά τα φτιάχνουμε στο χώμα και τα γεμίζουμε νερό, για να ποτίζονται τα φυτά που είναι πλάι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' άκου', φίλε μου, πατέντες.. (Σε άλλο τόνο). Και... δεν μου λες... καμιά άλλη δουλίτσα... έτσι για να περνάει η ώρα; Μην πέσουμε και σε καμιά μελαγχολία, ξέρω 'γώ, από πλήξη...

ΓΕΡΟΣ Α... Έχω μια κατοίκα... για το γάλα μας, ντε... Σου αρέσει το γάλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχ... 'ντάξει... Και... θα την αρμέγω;

ΓΕΡΟΣ Μπράβο!.. Θα την αρμέγεις και μετά θα την πηγαίνεις, θα σου ειπώ πού, για βοσκή. Η κατσικά βόσκει... εσύ κάθεται!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Και... πόσο κρατάει αυτό το καθιστό;

ΓΕΡΟΣ Μια-δυο ώρες το πρωί, μια-δυο ώρες το βράδυ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλη δουλειά, για να περνάει η ώρα;

ΓΕΡΟΣ Το άλογο... ο Ντορής...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ντορής το λες;

ΓΕΡΟΣ Ναι... έτσι λέμε τ' άλογα που είναι κοκκινωπά σκούρα... προς το κεραμιδί κάπως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... και τ' άλλα;

ΓΕΡΟΣ Ε... το μαυριδερό είναι ο Καράς... το άσπρο ο Ψαρής...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ... μάλιστα... (Μικρή σιγή). Και... ένα που έχει ανάμικτες άσπρες και μαύρες τρίχες... το λένε Καραψαρή;

ΓΕΡΟΣ (Γελώντας). Όχι, μπρε... χα, χα, χα! Άκου', Καραψαρή... (Σε άλλο τόνο). Αυτό, τζάνεμ, είναι ο Τσίλης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό είναι το τσίλικο άλογο, που λέμε...

ΓΕΡΟΣ Α... μπράβο!.. Αυτά βγαίνουνε τα καλύτερα... αλλά πρέπει να ξέρει κανείς να τα κουμαντάρει... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ, εντάξει... τα καταφέρνεις;

ΓΕΡΟΣ Εγώ, Καραγκιόζη, έχω βουλευτεί με τον Ντορής μια χαρά... Τον έχω κάμποσα χρόνια... είναι βολικός και υπάκουος... Καλός φίλος... Ναι, ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φίλος το άλογο;

ΓΕΡΟΣ Α, βέβαια!.. Ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου μετά από τον σκύλο... είναι το άλογο. Δεν το ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ άλλο είχα ακούσει...

ΓΕΡΟΣ Ποιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι καλύτερος φίλος του ανθρώπου είναι το βιβλίο.

ΓΕΡΟΣ Σίγουρα!.. Αλλά απ' τα ζωντανά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... απ' τα ζωντανά...

ΓΕΡΟΣ Έπειτα, τα βιβλία είναι για τους γραμματιζούμενους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... Ενώ τα ζωντανά είναι για όλους... Σκύλο έχεις;

ΓΕΡΟΣ Αμέ... ένα μόνο; Έχω δυο σκύλους και την Τζίκα... Βέβαια!.. Τον Γκέκα, τον Κανέλλη και την Τζίκα. (Σε άλλο τόνο). Ξέρεις τί 'ναι η Τζίκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... γάτα;

ΓΕΡΟΣ Όχι, μπρε... σκυλίτσα είναι!.. Αλλά τι σκυλίτσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σκυλίτσα;

ΓΕΡΟΣ Δεν υπάρχει, Καραγκιόζη, καλύτερη παρέα. Όπου παγαίνω, κοντά... Στο τραπέζι, που κάθομαι για φαγητό... αυτή στα πόδια μου ήσυχη. Αλλά το καλύτερο απ' όλα... όταν πάνω κάνουν αμανέ... ξέρεις τραγουδάω καμιά φορά... ε, δεν θα το πιστέψεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... τραγουδάει και η Τζίκα;

ΓΕΡΟΣ Σαν άνθρωπος, Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, και τραγουδιάρα η Τζίκα... Χα!.. (Σε άλλο τόνο). Τα άλλα δύο... δεν τραγουδάνε αυτά; Αλήθεια, μήπως ψέλνουνε;

ΓΕΡΟΣ Όχι... ο Γκέκας και ο Κανέλλης είναι σοβαροί... Αυτοί είναι η ασφάλειά μου... Δεν τολμάει να πλησιάσει κανείς στο χτήμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ, όταν θά 'ρθω; Αν θά 'ρθω δηλαδή...

ΓΕΡΟΣ Θά 'ρθεις... θά 'ρθεις!.. Ε, την πρώτη φορά... θα φωνάξεις απ' έξω... που δεν θα χρειασθεί, πιστεύω, γιατί, άμα σε πάρουν μυρουδιά τα σκυλιά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Κατάλαβα... την έβαψα!..

ΓΕΡΟΣ Όχι, μπρε... (Γελάει). Χα, χα, χα... ηούχασε... ηούχασε!.. Απλά, θα γαβγίσουν... θ' ακούσω εγώ... και θα κατέβω. Έννοια σου... μαζί θα μπούμε μέσα... (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... έλα, θα περάσουμε ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε, να το σκεφτώ λιγάκι...

ΓΕΡΟΣ Τι να σκεφτείς; Και στο οικονομικό... μη σε νοιάζει... δεν θα τα χαλάσουμε. Είμαι καλοπληρωτής εγώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλοπληρωτής, ε;

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!.. Να φανταστείς, πληρώνω και για τις ώρες που δεν θα δουλεύεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για τις ώρες που θα κάθουμαι δηλαδή...

ΓΕΡΟΣ Ναι, μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... για νά 'χουμε καλό ρώτημα: τι θα παίρνω;

ΓΕΡΟΣ Κατ' αρχήν, θά 'χεις το μισθό σου... (Με έμφαση). Δέκα λίρες το μήνα... Ναι!.. Μετά... θα τρως από μέσα, θα παίρνεις και για το σπίτι... ό,τι... ό,τι παράγει το χτήμα. (Μικρή σιγή. Συμβουλευτικά). Μην είσαι χαζός... πλούσιος, σου το ξεκόβω, δεν θα γίνεις... αλλά θα είσαι πάντα χορτάτος κι εσύ και η φαμελιά σου. Κατάλαβες; Αρκεί βέβαια να σ' αρέσει στο χτήμα... Άμα δεν σ' αρέσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια!.. Περί ορέξεως, που λέμε... Ε;

ΓΕΡΟΣ Λοιπόν, φεύγω... και θα σε περιμένω αύριο το πρωί. Εντάξει; Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αντίο... αντίο!.. (Χαμηλόφωνα). Α... να σου βγουν τα μάτια και τα δύο... με ζάλισες πρωί-πρωί βραδιάτικο...

Σκηνή Δ'

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει). Τι έγινε, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να γίνει, μωρέ φρυδάκια μου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι είπατε με τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά... καλά όλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα δείξει...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάπως μπερδεμένα μου τά 'λεγε ο αβγάς...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπερδεμένα, ε; Και τι σκέφτεσαι να κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα πάω να ιδώ επί τόπου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπράβο!.. Αυτό έλεγα να σου 'πώ κι εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα πάω... θα πάω αύριο το πρωί. Αλλά, δεν μου λες... αυτόν που έχει ως τώρα, μωρέ, τον ξέρεις εσύ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως κάνας άλλος, να ρωτάγαμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτός μάλλον έμενε στο χτήμα... Προς τα 'δώ πολύ σπάνια έβγαινε και δεν ξέρω αν είχε τίποτε παρτίδες με κανένα δικό μας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οι εργάτες, που παίρνει στο χτήμα ο αβγάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εργάτες παίρνει απ' τα χωριά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρέχα γύρευε δηλαδή... Κι έμενε στο χτήμα, είπες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι νομίζω... Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... μήπως μένω κι εγώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι... οικογενειακώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... γιατί να πληρώνω νοίκι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σιγά, το νοίκι... είκοσι γρόσια το μήνα... (Σε άλλο τόνο). Τόσο δεν δίνεις στον Εβραίο... ένα μετζίτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά, άμα μπορώ να το γλιτώσω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χμ; Τι να σου ειπώ... δεν νομίζω ότι εξυπηρετεί... Η Αγλαΐα πώς θα πηγαίνει στις δουλειές της; Τα παιδιά σχολείο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι, μωρέ... έχεις δίκιο. Οπότε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τίποτε, τίποτε... πήγαινε πρώτα να ιδείς επί τόπου πώς έχουν τα πράγματα... γιατί κι εμένα, όπως μου τα έλεγε ο αγάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπερδεμένα... ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω κι εγώ; Θα κάθεται λέει... Είναι δυνατόν να πληρώνει κάποιον που θα κάθεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν σου είπε εσένα για την Τζίκα... ούτε για την κατοίκα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι. Ποια είναι η Τζίκα και ποια είναι η κατοίκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ζωντανά... Όταν λέει, ρε, ο αγάς ότι θα κάθουμαι... εννοεί ότι θ' ασχολιέμαι με πράγματα που δεν χρειάζεται να κάνω κάτι

με τα χέρια μου ή ξέρω 'γώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή... τι πράγματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... θα πηγαίνω, ας 'πούμε, την κατοίκα για βοσκή. Μμ; Ωραία! Θα κάθεται η κατοίκα... θα βόσκω εγώ. Όχι!.. Θα βόσκω εγώ, θα... (σκέφτεται λίγο) όχι, θα βόσκει η κατοίκα... θα κάθουμαι εγώ. Αυτό. Ή το πότισμα: τρέχει το νερό... κάθουμαι εγώ... Μόλις γεμίσει ο νταβάς... ε... όχι, το τηγάνι... κόβω το νερό από αυτό το τηγάνι, για να πάει στο άλλο... και μετά ξανακάθουμαι εγώ.... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... τέτοιο καθισιό εννοούσε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... μου το ξεκαθάρισε απ' την αρχή. Έπειτα μου είπε και το άλλο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποιο δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι στο χτήμα... δεν θα γίνω πλούσιος, αλλά δεν θα πεινάω κιόλας. Αρκεί να μ' αρέσει.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σ' αρέσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Ξέρω 'γώ; Θα πάω αύριο να ιδώ... (Μικρή σιγή). Πάμε παρέα; (Σε άλλο τόνο). Αλλά όχι, γιατί μπορεί να μείνω όλη μέρα... (Μικρή σιγή). Δεν μου λες, ρε Χατζατζάρη, ο αβγάς... παιδιά, σκυλιά έχει, ξέρεις; (Σε άλλο τόνο). Όχι σκυλιά, έχει μπόλικα... παιδιά...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Νομίζω μια κόρη έχει, αλλά κάπου λείπει... δεν μένει μαζί του... Μόνος του μένει στο χτήμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μόνος του; Καλά, ούτε γυναίκα έχει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μήπως είναι μαζί με την κόρη του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις γιατί ρωτάω;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως υπάρχει περίπτωση, ξέρω 'γώ... να τ' αφήσει σ' εμένα το χτήμα... Να την έβλεπα κι εγώ τη δουλειά με άλλο μάτι. Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ο ίδιος σου είπε τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι... τίποτα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πάντως, αν θες την δική μου γνώμη... μην κάνεις όνειρα τρελά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί να μην κάνω; Δεν μου κοστίζουν τίποτα... Έτσι δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τώρα, όχι... μετά όμως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ρε... (Γελάει). Χα, χα, χα, χα, χα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι 'ναι... γιατί γελάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να γελάει με θόρυβο). Χα, χα, χα, χα, χα, χα!.. Λες... αυτός που φεύγει...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λες νά 'κανε κι αυτός τέτοια όνειρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ξέρω 'γώ; Δεν αποκλείεται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε, θα ρωτήσω 'γώ τον αβγά... Ναι... ναι!.. Θα του 'πώ: μήπως ο αυτός... περίμενε εκείνο... και δε... και γι' αυτό παρτί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπράβο... μπράβο... Οπότε, το μαθαίνεις από πρώτο χέρι... Έτσι, έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να ιδούμε, ρε μαλαγάννα, μήπως λιγδώσει κι εμάς τ' αντεράκι μας καμιά στάλα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μακάρι... γιατί όχι; (Γαλίφικα). Ε... φαντάζομαι, ματάκια μου, αν πάνε και καλά τα πράγματα, τέλος πάντων...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει άγρια). Φεύγεις, είπες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Συνεχίζει). Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ; (Τεντώνει το μακρύ του χέρι προς τα κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ, τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλλον δε... δεν κατάλαβες... (Σηκώνοντας το χέρι του απειλητικά). Λέω, να μη σε κρατάω άλλο... πού 'χεις και δουλειά... (Με νόημα κουνώντας το χέρι του). Άντε, γεια... Άντε, γεια!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε; Δουλειά; (Μικρή σιγή). Α... (Στρέφει και εξέρχεται γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού). Ναι, ναι... Πάω, φεύγω... γεια σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Στο καλό... κι από πεζοδρόμιο!.. (Κατ' ιδίαν). Μαλαγάννα... μη χάσεις ευκαιρία...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, αμίλητος προσπερνάει τον Καραγκιόζη και προχωράει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις ο Κολητήρης τον προσπερνάει, τον κοιτάζει για λίγο και μετά απλώνει το χέρι του και τον ακινητοποιεί). Εεεέπ'!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προσπαθεί μια-δύο φορές να προχωρήσει, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Στον Καραγκιόζη χωρίς να στρέψει). Άσε με!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί να τον κρατάει). Τι έγινε, ρε... για πού τό 'βαλες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κρατώντας τον). Τίποτα... έτσι ρωτάω πού πας...

Απαγορεύεται;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Να μη σε νοιάζει!.. (Προσπαθεί να προχωρήσει, αλλά πάλι χωρίς αποτέλεσμα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στάσου, ρε... κάτι σε ρώτησα. Για γύρνα λίγο από 'δώ... (Τον αφήνει). Έτσι θα μιλήσουμε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι να 'πούμε; (Στρέφοντας προς αυτόν). Έλεγχο μου κάνεις... αλλαβωνιασμένο παιδί; (Με δυσοφορία). Ωωώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έκαμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... αρραβωνιάστηκες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Έντονα). Ναι σου είπα!.. Κουφός είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δε μου λες; με ποια... ποια, ποιά θα πάρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εκείνη που μ' αβαπάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... ποια είναι, ρε, 'κείνη που σ' αγαπάει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Η γιαγιά μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μουρλάθηκες... την μάνα μου θα πάρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εσύ, λε... γιατί πήρες την μάνα μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μπερδεμένος). Έεε... Μα, τι μου λες τώρα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αυτό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Ρε, τον καιρό που πήρα 'γώ την μάνα σου, εσύ... εσύ δεν ήσουν. Μετά ήρθες.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν ξέρω 'γώ... έπλεπε να... να περιμένετε νά 'λθω... Να συνεννοηθούμε πλώτα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να συνεννοηθούμε, λέει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αμέ; (Μικρή σιγή). Θες τίποτ' άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, εσύ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να μ' αφήσεις στην ησυχία μου! Άμα, πια... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ντε... (Ξεροβήχει). Και... δεν μου λες, δεν μου λες...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σταματάει χωρίς να στρέψει). Τι 'ναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τώρα, να 'πούμε... πας στην αρραβωνιαστικιά σου;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Όπου θέλω πάω... Λογαγιασμό θα σου δώσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Εύθυμα). Να, λέω...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να μη λες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε καλά!.. 'Μπρός... άντε φεύγα. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προχωράει προς το σαράι μωρμουρίζοντας). Εσύ να κάτσεις καλά... σαχλαμάρα!..

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Τι έγινε, καλέ 'σού;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ωωώ... άσε με κι εσύ τώρα!.. Με... με την περιέλγειά σου...

ΑΓΛΑΪΑ Έλα... έλα... για πες μου εμένα... Τι έχεις... σε μάλωσε; Πες μου.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Όλο γκρίνια). Μμ... Δεν μ' αβαπάει... καθόλου. Ούτ' εσύ.

ΑΓΛΑΪΑ (Αυστηρά). Αυτό να μην το ξαναπείς... Έτσι; Ποτέ να μην το ξαναπείς αυτό!.. Κι εγώ κι ο πατέρας σου σας αγαπάμε πολύ όλους σας.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μόνο η γιαγιά με αβαπάει εμένα... Μόνο η γιαγιά. Μμ!..

ΑΓΛΑΪΑ (Τον πλησιάζει). Έλα, παραπονιάρη... πάμε μέσα.

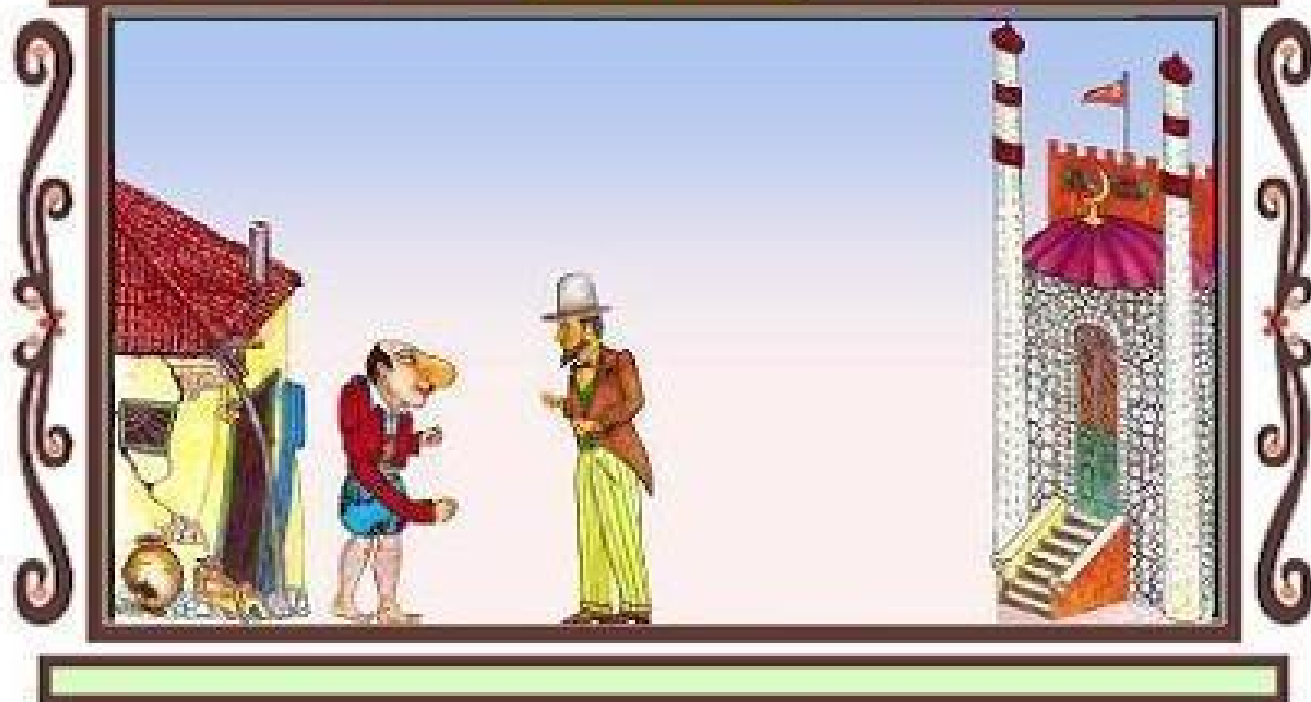
ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Μουτρωμένα). Μμ... (Στρέφει και εξέρχεται αργά προς την πλευρά της καλύβας ακολουθούμενος από την Αγλαΐα).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αρχίζει να χορεύει, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική. Μόλις η μουσική σταματήσει, σταματάει τον χορό, πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα φωνάζοντας). Ωρέ Καραγκιόζο... (Ξαναχτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω). Μέσα είσαι, τζόγια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, όξω!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άσε τα μουτσουτσούνια και τσι τσιριμιόνιες και πρόβαλε δελέγκου στο πορτόνι σου, μπερτόδουλε!.. Έλα, όπου σε θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μετά από λίγο. Ξεροβήχει). Τι θες, ρε ξεπεσμένε κόντη... μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Λιγωμένα κάπως). Γεια σου, ψυχή μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου και σένα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι κάνεις, μομολάκι μου... καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά 'μαι 'γώ... καλά 'σαι κι εσύ... άντε τώρα από 'κεί πού 'ρθες, πού 'χω κάτι δουλειές να κανονίσω.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ποιές... αυτές όπου έλεγε ο σιόρο Χατζηαβάτος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'πες; Έλεγε ο Χατζατζάρης για δουλειές δικές μου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ψυχή μου... Γιατί ελόγου σου σεκρέτο τό 'χεις; Κρυφό καμάρι, που λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό βλέπω... ο κόσμος τό 'χει τούμπανο... κι εγώ κρυφό καμάρι... (Σε άλλο τόνο). Α, ρε Χατζατζάρη!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε... μην τον παρεξηγείς τζόγια μου... Πολύ το χάρηκε ο σιόρο Χατζηαβάτος όπου θα γίνεις... χτηματίας θα γίνεις. Αμή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι χτηματίας, ρε... μουρλαθήκατε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα, αφού θα σου γράψει ο αγάς την παρουσία του ούλη σ' όνομά σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άιντε, χάντε!.. Έτσι σού 'λεγε ο Χατζατζάρης;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε... μισά μου τά 'λεγε, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Αλλά εσύ τα κατάλαβες ολόκληρα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θα σε πάρει, λέει, τώρα βοηθό του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Και ύστερα... θα μου τα κάνει ούλα απάνω μου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Για ευτούνο ήρθα..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο, ρε κουνημένε; Ποιο, ρε παλαβιάρη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καραγκιόζο... τούτο σου λέω μονάχα: τόμου και χρειαστείς αγιούτο... τόμου και θελήσεις δικό σου άνθρωπο κοντά σου και δεν με φωνάξεις... (έντονα) ε... που να φάω... τα κόκαλα τη νόνας μου να φάω... ποτέ δεν θα σου ξαναμιλήσω... Εκατάλιαβες; Δεν θα σου

ξαναασκολτσάρω παρόλα, που να με παρακαλάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εκνευρισμένος). Τι διάλο λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γιατί, δεν είναι μόνο, όπου τη δουλειά τήνε ξέρω, παναπεί, καλύτερα κι από τον αγά τον ίδιο, μ' αρέσει κιόλας, ψυχή μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σ' αρέσει... από πού κι ως πού;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καραγκιόζο, δεν θα το πιστέψεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο πάλι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Το πρώτο λαβόρο τ' ανθρώπου... παναπεί η πρώτη δουλειά, όπου κάνει στη ζωή του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Είναι σαν το πρώτο του αμόρε... σαν την πρώτη του αγάπη... Εκατάλιαβες; Ποτέ του δεν την αλησιμονάει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Κι αυτό πού κολλάει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, δεν σου 'χω 'πεί για τη μεγάλη περιβόλα, όπου έχουμε στο τζάντε με τον αδρεφό μου τον Άντζουλο και κάνει, παναπεί, (κουνώντας το κορμί του μπρος-πίσω) λεμονόπουλα... πορτοκαλόπουλα... μανταρινόπουλα... κολοκυθόπουλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνάει κι αυτός το κορμί του μπρος-πίσω).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ντοματόπουλα... αγγουρόπουλα... πεπο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με το χέρι του του κλείνει το στόμα, ενώ σταματάει να κουνάει το κορμί του). Έεε... πάτα φρένο!.. (Τραβάει το χέρι του).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Συνεχίζει). ...νόπουλα... καρπουζόπουλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του ξανακλείνει το στόμα). Έεε... στοπ!.. Κόκκινο... θα μας γράψουνε. (Τραβάει το χέρι του).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και σταφυλόπουλα κάνει... Αμή; (Σταματάει να κουνάει το κορμί του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει, ζήτω!.. (Σε άλλο τόνο). Ρε, πας καλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ούλα τούτα τα είχαμε μαζί με τον αδρεφό μου οι δυο μας, αλλά τσακωθήκαμε, έφυγα 'γώ και τώρα τα θυμούμαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί τσακωθήκατε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γιατί... μόνο 'γώ δούλευα, Καραγκιόζο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ο Άντζουλος;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αυτός; Ωωώ... λιμοκοντόρος ήτουνα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λιμοκοντόρος, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Χα... Λιμοκοντόρος λέει... Ωρέ, ούτε που δούλευε καθόλου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ενώ τώρα, δουλεύει αυτός... κι έγινες του λόγου σου λιμοκοντόρος... Έτσι δεν είναι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ... ωρέ, άσε τσι ξερασίες... άσε τσι ξερασίες... και κοίτα' να πάρεις τη δουλειά εκεί πέρα... και τότε θα ιδεις ποίος είναι ο Νιόνιος... ο Νιονιάκης... Σιορ-Διονύσιο με λέν' εμένα!.. Χα!.. Γεια σου τώρα και αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Ναι, ναι... Νιόνιο σε λένε... Νιονιάκη σε λένε... Σιορ-Διονύσιο σε λένε... Ε, άέ' μου στο γεροδιάολο... μουρλέ!.. Αλλά, ο Χατζατζάρης τα φταίει, πού 'βγαλε παράρτημα, θεμά το γονιό του... (Με άχτι). Άσα-άχ, ρε μαλαγάννα, και δεν θα σε πετόχω πουθενά!..

Σκηνή Β'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει φωνάζοντας). Κύριε Καραγκιόζη... κύριε Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κύριε ελέησον!.. Άλλος. Τι 'ναι, ρε Ζαχαρία;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έμαθα τα ευχάριστα, ουίτ... (Μικρή σιγή). Εσείς... εσείς τα μάθατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ευχάριστα... ποια ευχάριστα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτά, ουίτ, που μας έλεγε ο κύριος Χατζηαβάνης για 'σάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν τα έμαθα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θέλω να ειπώ, ουίτ... είναι αλήθεια ότι θα σας έχει ο Μπεκήρ αγάς στο χτήμα του επιστάτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι, ρε, κι επιστάτη... όχι κι επιστάτη. Παιδί για όλες τις δουλειές θα μ' έχει...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... θα έχει άλλον επιστάτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάποιον έχει 'κεί πέρα τώρα και του φεύγει.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... μπράβο!.. Αυτός που λέτε, ουίτ... όταν ο αγάς είχε εργάτες, ήταν επιστάτης. Ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Κι εσύ πού το ξέρεις, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, με φώναζε να κεντρώνω δέντρα κάπου-κάπου, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός σε φώναζε... δηλαδή τον ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τον Μοχάμεντ; Και βέβαια τον ξέρω, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Γι' άκου, φίλε μου... Ξέρεις και γιατί φεύγει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα ήξερα, θα σε ρώταγα, ρε Ζαχαρία;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σωστά, ουίτ!.. Άμα ξέρατε, γιατί να ρωτάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, το εμπέδωσες... Και, τέλος πάντων, τι ξέρεις γι' αυτόν, ρε; Τα πήγαινε καλά με τον αγά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτό, ουίτ, δεν το ξέρω... Εκείνο που ξέρω είναι ότι ο Μοχάμεντ ήξερε πολλά γράμματα... είχε και δίπλωμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό σου τό 'χε 'πεί ο ίδιος;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... Αλλά φαινόταν και μορφωμένος, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και καλά... μορφωμένος, με δίπλωμα, όπως λες... και δούλευε στα χωράφια με τους εργάτες; Δεν καταλαβαίνω.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα σας 'πώ κάτι, με κάθε επιφύλαξη όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει λίγο πίσω, λίγο εμπρός). Για λέγε, για λέγε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πρέπει να ήτανε ερωτευμένος με την κόρη του αγά... Είναι πολύ όμορφη, ουίτ... μορφωμένη κι αυτή, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συμπληρώνει). Δεν στέριωσε το πράμα, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτό. Μάλλον δεν βρήκε ανταπόκριση ο καημένος, ουίτ... Ίσως αυτή αγαπούσε άλλον.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες, ρε... η κόρη του αβγά που βρίσκεται, ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κάπου με τη μαμά της, ουίτ. (Μικρή σιγή). Που λέτε... μπορεί γί' αυτό να φεύγει ο Μοχάμεντ... απελπίστηκε πια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και το πήρε απόφαση, ε; Χα!.. (Σε άλλο τόνο). Και δεν μου λες, ρε Ζαχαρία... εσύ την είχες ιδεί ποτέ σου;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μια φορά, ουίτ... κι ακόμη δεν λέει να φύγει από το μυαλό μου η εικόνα της!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τόσο ωραία, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι!.. Τι να σας 'πώ, κύριε Καραγκιόζη... αυτές που βλέπουμε, ουίτ, στα περιοδικά και στο σινεμά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μηδέν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μηδέν, ε; Γί' άκου', φίλε μου!.. Και πώς την λένε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ντεζιρέ χανούμ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρε, την Ντεζιρέ... την νταλκαδιάρα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Νταλκαδιάρα, ουίτ... και καρδιοκλέφτρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ερευνητικά). Μη μου 'πείς πως κι εσύ... Ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε, τι σας λέω, ουίτ, τόση ώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά... υπάρχει έρωτας...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μεγάλος, ουίτ!.. Όμως ανεκπλήρωτος... δυστυχώς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για σόπα, ρε... τώρα που θα φύγει ο Μοχάμεντ, πώς τον είπες... μήπως ξανάρθει αυτή εδώ με τη μαμά της... Ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι να κάνει αυτή εδώ, κύριε Καραγκιόζη... άλλωστε αγαπάει άλλον, ουίτ... τι λέμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ρε... σου τό 'πε η ίδια;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τα γεγονότα, κύριε Καραγκιόζη... ομιλούν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά τα φαινόμενα, κύριε Ζαχαρία, απατούν... Έτσι δεν είναι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε... λέτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; (Μικρή σιγή). Για κοιτά' 'κεί, φίλε μου... ερωτική απογοήτευση και μάλιστα ντούμπλεξ... Χα! Πού να το φανταζόμουνα; Κι άντε να ξανάρθει τώρα 'δώ πέρα... να την ερωτευθώ κι εγώ... να τριτώσει το κακό. Κλάμα η Αγλαΐα!.. (Γελάει). Χα, χα, χα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και τα παιδάκια σας, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αυστηρά). Άντε, ρε, από 'κεί!.. Αμέσως...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε, τι, ουίτ... ψέματα; Άλλωστε, προηγούμαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Ναι, αλλά δεν την πήρες εκεί πέρα... να της δείξεις, τέλος πάντων... πώς κεντρώνουν τα... τα αυτά... τα δέντρα... Μμ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σας παρακαλώ, κύριε Καραγκιόζη... μην ευτελιζετε, ουίτ, τα αισθήματά μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με θαυμασμό). Ωωωραίο, ρε, αυτό που είπες!.. Θα το ειπώ στο Σταύρακα, που του αρέσουνε αυτά... Ωρέ, θα πέσει ξερός!.. Ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... πήγαινε και ο κύριος Σταύρακας κάπου-κάπου στο χτήμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... κι αυτός ερωτευμένος; (Κατ' ιδίαν). Ρε, μπας κι ο Νιόνιος, που λύσσαξε να ρθει να βοηθήσει, αυτό έχει στο μυαλό του; Α, τη μαφία!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν καταλαβαίνω, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καταλαβαίνω εγώ, έννοια σου... Χα χα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πάντως, ο κύριος Σταύρακας πήγαινε, ουίτ, όταν ο αγάς είχε κάποιο ζωντανό για σφάξιμο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάνα κατσικάκι... ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και άλλα, διάφορα... Αρνάκια... κοτούλες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Κι άλλα, κι άλλα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πάπιες... χήνες, ουίτ... ναι, ναι, πολλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολλά, ε; Και τὰ ἴσφαζε ο Σταύρακας;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... κάποιες φορές πηγαίναμε και μαζί, ουίτ... Γι' αυτό ἔτρεξα να σας το ειπώ... μην ψάξετε να βρείτε άλλους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια δεν θα ψάξω! Αλλά νομιζω... αυτό είναι θέμα του αγά... Δεν ξέρω. Εσάς ο Μοχάμεντ σας βρήκε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, ο αγάς, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βλέπεις, λοιπόν; (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... εγώ θα πάω αύριο... θα ιδώ πώς ἔχουν τα πράματα και θα τα ἴποῦμε πάλι. Εσὺ άλλες δουλειές στο χτήμα μπορείς να κάνεις... ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μαθαίνω εγώ, ουουού!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ου, ε; Μπράβο!.. Μπράβο!.. Για να ιδούμε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μην τη φοβηθείτε τη δουλειά, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μην τη φοβηθώ, ε; Να βασιζομαι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και βέβαια, ουίτ!.. Λοιπόν... (στρέφει προς το σαράι) θα περιμένω νέα σας. Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... άντε στο καλό... (Κατ' ιδίαν). Ρε, τι γίνεται ἴδώ, ρε; (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Γ'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική. Αρχίζει να χορεύει). Οοόπα!.. Ε, ρε Βαγγελίστρα μου... Οχ!.. (Σταματάει μουσική και χορός). Αυτά 'ναι άσφατα, μάγκες... και όχι κάτι ξέφτια... και ξενέρωτα... και ξανάρτηγα... και ξετροχιασμένα, νά 'με... τσος!.. Ίσα, ρε... μοντέρνοι εκτός μόδας και εκτός συρμού... φιγουρατζήδες, νά 'με, και ατσούμπαλοι... Άμα!.. (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας. Φωνάζει). Πού 'σαι, ρε μόρτη Καραγκιοζέα; (Ξαναχτυπάει και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσοός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Αχά... καλώς τα παιδιά τα δικά μας!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, ρε Καραγκιοζάκο... μπόεμη και τσιφτη!.. Πώς τα πας, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπόεμικα... και τσιφτικα!.. (Ξεροβήχει διπλά).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άλα... γουστάρω, νά 'με! (Ξεροβήχει κι αυτός).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ, δεν μου λες... γιατί γέρνεις, ρε; Ε; Γιατί πας έτσι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, δεν τά 'παμε; Ένεκα η μαγκιά, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βαρύ φορτίο, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πολλά βαρύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γέρνεις πάντα έτσι μονόμπαντα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, δεν γίνεται αλλιώς... Πιάσε εσύ, νά 'με, έναν ντενεκέ γεμάτο ελαιόλαδο... Τόνε σηκώνεις απ' τη μια, γέρνεις απ' την άλλη. Έτσι δεν πάει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέπτεται). Τώρα που μου το λες... Χα! (Σε άλλο τόνο). Δηλαδή εσύ περπατάς σαν να κουβαλάς μονίμως...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Συμπληρώνει). Έναν ντενεκέ γεμάτο ελαιόλαδο... Ναι για!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' άκού', φίλε μου...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... βαρύ φορτίο η μαγκιά, Καραγκιοζάκο... Πολλά βαρύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπαμε...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και το παντελόνι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κάνει το παντελόνι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ζόρικο ένδυμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με απαιτήσεις, νά 'με... και με υποχρεώσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το ένδυμα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ακριβώς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... δεν μου το κάνεις πιο λιανά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Περικουά πα; Γιατί όχι, νά 'με; Απαιτήση πρώτη: αυτός που θέλει να φοράει παντελόνι... πρέπει να είναι άντρας... Τό 'πιασες, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, και οι γυναίκες που φοράνε παντελόνι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε; Ξέρουν αυτές... είναι τσιφτισσες και αντράκια πρώτης. Απαιτήση βου: το παντελόνι πάντοτε το τιμάς και το προσέχεις, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μη σου πέσει, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ας 'ούμε... Λοιπόν... υποχρέωση πρώτη: μπέσα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπέσα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπέσα!.. (Μικρή σιγή). Ο μπαμπέσης... ανεξαρτήτου φύλου, νά 'με... φοράει φούστα-μπλούζα... Σακούλα; Όχι παντελόνι. Το!.. Υποχρέωση βου: προστασία των κουτών και των αδυνάτων... Σωστός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σωστός... Τρίτη... υπάρχει και τρίτη;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σοβαρότη'... Λόγια μετρημένα κι όχι, νά 'με, άλλα λέμε... άλλα εννοούμε... κι άλλα κάνουμε... Νομίζω; (Πολλή έμφαση). Ασαυτά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ ωραία... τα θέλω και γραφτά!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Για ν' αφήσουμε όμως τα τσιαούτα και να πιάσουμε τα δικά σου. Κάτι άκουσα, νά με, που έλεγε πριν από λίγο ο κολλητός σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Χατζατζάρης; (Κατ' ιδίαν). Εμ', δεν λέει να βάλει και γλώσσα μέσα του...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θα γίνεις, λέει, γενικός κουμανταδόρος στο χτήμα του Μπεκήρ αγά... Μπράβο, ρε συ... είσαι και ο πρώτος, νά 'με! (Φέρνοντας το χέρι του στο καπέλο του). Σου βγάζω το καπέλο... (Έντονα). Είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρε, τι έχω ν' ακούσω ακόμη...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Κατεβάζει το χέρι του. Σε άλλο τόνο). Τι... δεν είν' έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε Σταύρο... υπερβολές... Φεύγει αυτός που έχει τώρα βοηθό του και θέλει κάποιον άλλο... Ε, θα πάω 'κεί πέρα και θα ιδούμε... του κάνω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Με έμφαση). Σαν βουάρ!.. Του κάνεις, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Μου κάνει; Ή απρέ βουάρ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σου κάνει... σου κάνει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εσύ πού το ξέρεις, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, πώς; Κάτι ξέρουμε κι εμείς, ντε... Δεν σου τα είπε ο Μορφονιός; Αφού έχουμε, νά 'με, πολύ μεγάλη συνεργασία με τον αγά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι! Δεν μου λες την κόρη του... την ξέρεις εσύ, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Προσωπικά, δεν έχω την τιμή... Ο Ζαχαρίας κάπου την ξέρει κι έχει και νταλκά μεγάλο, νά 'με. Μια φορά, λέει, την είδε και φόρτωσε καμούρα άγρια, ο άσχετος!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, μάγκα βουρ... και μην κωλώνεις με τίποτα!.. Ο Σταύρακας, νά 'με, εδήλωσε παρών σε παν ό,τι προκύψει... Ωραίος; Άντε... γεια χαρά νταν!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Σταύρακα... μερακλαντάν!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την καλύβα του). Ε, ρε μανούλα μου...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και αρχίζει να χορεύει άτσαλα, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική). Α... ρε πιδί μ'... κιλάϊδα το... κιλάϊδα το, για να φέρω μια γυρουβολιά... Όμπλατς!.. (Σφυρίζει μια-δύο φορές κλέφτικα). Άει-χάει!.. Όπ'... Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... ούλο το μέσα μ' πήρε φωτιά, μαθές... Όσοχ-όπ'! (Σφυρίζει άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι διάλο γίνεται απ' όξω, ρε; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ωχώωω!.. Να τα, να τα και τα μπαλέτα της Δώρας Στράτου... Όσο-όπασα!.. (Αρχίζει κι αυτός να χορεύει). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργουοο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει να χορεύει χωρίς να στρέψει). Γεια σ', Καραγκιόζη!.. Γεια σ' αλεπουδοτόμαρο... Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σνταβρρρ!.. Σνταβρρρ!.. Σνταβρρρ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χορεύοντας κι αυτός). Βουζζζντούβββ... ντουβββ... ντουβββ!.. Όπα, μωρέεε... Μπαμ... μπουμ... Όπασα... (Πλησιάζει και τον σκουντάει). Γιατί χορεύουμε, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας πίσω). Μμ να γίνεις κι όπου σε μάθαινε!.. (Σταματάει να χορεύει, ενώ σταματάει και η μουσική).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει κι αυτός να χορεύει και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Γιατί με κόβεις, ουρέ θεουκερατά... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, που σε κόβω; Συνέχισε... μη σταματάς...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τώρα, πάει πα... (Με ξαφνικό ενδιαφέρον). Τι κάνεις, ουρ' ανηψούδι μ'; Α; Είσι καλά, ρ' αμάλλιαγο... ή να βάλου τις φωνάρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ξέρω 'γώ; Δεν τις βάζεις καλού-κακού; (Σε άλλο τόνο). Εσύ καλά είσαι; Τα ζωντανά σου, όλα καλά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλά 'μαι κι 'γώ κι τα ζωντανά μ' ούλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι έλεγα αύριο νά 'ρθω προς την στάνη... έχω μια δουλειά εκεί κοντά...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πας μπιστικός στον αγά, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτοι άκουσες εσύ; (Κατ' ιδίαν). Ρε, τι γίνεται 'δώ; (Σε άλλο τόνο). Άσάχ, ρε Χατζατζάρη... παντρεύεις Δεσπότη και μάλιστα μέσ' στο Μεγαλοβδόμαδο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ, πας ή δεν πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν κανονίσαμε τίποτ' ακόμη, ρε μπάρμπα... Αόριο θα πάω να ιδώ τι με θέλει.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Και γιατί' δεν έρχεσαι σε μένα, ρε... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε σένα; Μπασά!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γιατί, καλό μ'... απού είμαι κι θειός σ'... αίμα σ'; Έχω 'ξακόσια κεφάλια... να τα φτάσουμε χίλια τόσα... έτσι να σκάσει ου κοντοπίθαμος ου Κλωτσοτόρ'ς απ' το κακό του... Μμ; Έρχεσαι... τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχ, μπάρμπα μου, μπαρμπούλη μου... θείε μου και θειούλη μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ε, του έρμο... όντας με κρένει μπάρμπα, μέσ' στην καρδιά με σφάζει... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, για κρένε μ': γιατί δεν έρχεσαι 'σια πάν' στην στάνη, νά 'μαστε παρεούλα... τι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δε... που θα είμαστε τι καλά, μπαρμπούλη μου... Χα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γιατί, ουρέ πιδάκι μ'... τι τρέχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... το κλίμα εκει πάνω... είναι κάπως ψυχρό... και το στειλιάρι πέφτει χλωρό... Γκέγκε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αρνητική κίνηση). Άκα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι θες να κάνουμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συμβουλευτικά). Θα πας ταχιά στον αγά... κι θα του ειπείς: το και το... βρήκα αλλού δουλειά... Κι απέ θα 'ρθείς στη στάνη... Ιέτσ', να κάνεις το χατίρι του θειού σ'.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... δεν είν' έτσι...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς δα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, τώρα... να πηγαίνω και να του λέω ότι βρήκα αλλού δουλειά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' τι δα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... Αμ' πώς δα, αμ' τι δα... στο παραθύρι σ' είδα... (Σε άλλο τόνο). Κάτσε καλά, ρε μπάρμπα... Γίνονται αυτά τα πράματα; Τι, παιδάκια είμαστε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι θα χαλάσεις, ουρέ, το χατίρι του μπάρμπα σ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέλος πάντων... έτσι κι αλλιώς, εγώ είχα σκοπό να περάσω απ' τη στάνη...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει γεια σ'... Ιέτσ'!.. Έλα... κι θα σου 'χω 'γώ κι καλούδια απ' ούλα... Μμ; (Βγάζει και του δίνει χρήματα). Να, πάρ' κι μια πιντάρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, μην καταξοδεύεσαι!.. (Παίρνει την πεντάρα και τη βάζει στην τσέπη του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Φεύγου τώρα... γεια σ', αντίου, χαίριτε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!.. Ταχιά τα λέμε. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Άντε στο καλό... (Κατ' ιδίαν). Ρε, το βλάχο!

Σκηνή Ε'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας με κωμικές κινήσεις, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική). Εχέ... Αμάν, αμάν, αμάν, αμάν!.. Σήμερα έκει, αύριο δεν έκει... Όπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπα, μωρέ!.. (Αρχίζει και αυτός να χορεύει). Ε, ρε, γλέντια!.. Σε καλό μας σήμερα... Γεια σου, ξεβιδωμένε!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έεε... χε-χε-χέεε!.. Γκεια σου, κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. (Η μουσική σταματάει και αρχίζει αυτός να τραγουδάει, ενώ συνεχίζει να χορεύει στριφογυρίζοντας το κεφάλι του). Εεεεεεεεεεεεεεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγοτραγουδάει). Μμμμμ... (Προσπαθώντας να μιμηθεί τον Εβραίο μπερδεύεται και πέφτει κάτω). Εεέπ', όρθιος!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει χορό και τραγούδι). Βίζο, λα βίζο, λα βίζο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται και συνεχίζει τον χορό τραγουδώντας στον ίδιο σκοπό). Τουρουρουρουρουρουρουρούρου...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει με χορό και τραγούδι). Πρίμα λα ικάντο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να τραγουδάει και να χορεύει κι αυτός).

Τουρουρουρουρουρουρουρουρούρου...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζοντας να χορεύει). Εχέ... εσύ κλανίλο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζοντας και αυτός να χορεύει). Τι έκαμε, λέει; Εσύ κλανίλο!.. (Στο κοινό). Κλαρίνο θέλει να ειπεί...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζοντας χορό και τραγούδι). Εσπερλέμος σαβαγιές, καρακίζο λε βάμος... εσπερλέμος ζααά... εσπερλέμος ζα... Οζά... Οζά... εσπερλέμος ζα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει και αυτός να τραγουδάει και να χορεύει). Τούρου ρουρούρου ρουουούουου...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σταματάει να χορεύει). Εχέ... καλησπέρος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει και αυτός). Τούρου ρούρου...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Τον πλησιάζει). Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει).

ΕΒΡΑΙΟΣ Τι κάνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά. Εσύ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κι εγκώ καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι χαμπάρια;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Δεν καταλαβαίνει). Μμμ... χαμπέρια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστο... Πώς από 'δώ... και μέσ' στην καλή χαρά;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εμένα έμαθε νέα δικά σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και καταχάρηκες... Ε; Ξεβιδώθηκες από χαρά...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε ... Μμ; Όκε καταλαβαρδούγκος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστο... άστο κι αυτό... Τι νέα έμαθες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εσένα φεύγει... αδειάζεις παράγκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... και γι' αυτό χάρηκες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... Εμένα τώρα... πουλήσει παράγκα πασά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... εκεί πάει η δουλειά, ξεβιδωμένη; Γι' αυτό μού 'ρθες σινάμενος και κουνάμενος... με χορούς και με τραγούδια... απ' τη χαρά σου που σου 'πανε πως φεύγω... Α;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... έτσι είπανε. Πότε... πότε φεύγει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βιάζεσαι κιόλας... ε; Αμ' δε... Σε γελάσανε...

ΕΒΡΑΙΟΣ Γκελάσανε; Όκε φεύγει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λυπάμαι που θα σε απογοητεύσω, αλλά...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Ανήσυχος). Μείνει κι άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ';

ΕΒΡΑΙΟΣ (Έντονα). Πολύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ';

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σπαραξικάρδια). Γκιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμάν... Κάτσε, ρε!.. (Κατ' ιδίαν). Ωρε, τι τραβάω; Α, ρε Χατζατζάρη, δεν θα σε πετύχω; Απ' τη γλώσσα θα σε κρεμάσω...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Χαμηλόφωνα με τρόπο συμβουλευτικό). Εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Ναι...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εσύ πας κονάκι αγά... μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... και;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εσύ... εσύ όκε χαζός... όκε χαζός! Εχέ... εσύ μείνεις εκεί... κατώι. Εκεί τώρα μένει το άλλο βοηθό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... στο κατώι μένει;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... Πάρεις φαμελιά σου... μένεις εκεί... Ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να σ' αδειάσω τη γωνιά... ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... όκε γκωνιά... παράγκα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... αυτό λέω. (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες... με τον Βεζιρη τά 'χεις κουβεντιάσει;

ΕΒΡΑΙΟΣ Παλιά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; Ναι, αλλά τώρα... πού ξέρεις... μπορεί να μην ενδιαφέρεται πια. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια... τι θέλει να κάνει εδώ πέρα... σου είχε 'πεί;

ΕΒΡΑΙΟΣ Βάλει αντριάνα... πατέρα του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την Αντριάνα... τον πατέρα του... Τι διάλο λες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ... αντριάνα, (διορθώνει) όκε... αντριάντα, αντριάντα... πατέρα του! Καταλαβαρδούγκος; (Παρακλητικά). Εσένα φεύγει, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα', ρε Σολομέ... και να πάω εγώ στον αγά... δεν μπορώ να φύγω απ' την παράγκα...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σπαραξικάρδια). Γκιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... γιατί 'ναι, μωρέ, και η Αγλαΐα, η γυναίκα μου, που έχει δουλειές εδώ... τα παιδιά, που έχουνε σχολείο. Κατάλαβες;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Λυπημένα). Εχέεε... καταλαβαρδούγκος... μμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έπειτα... ακόμη δεν πήγα στον αγά... Αύριο το πρωί θα πάω να ιδώ τι θέλει... αν μπορώ... Δεν είναι σίγουρο ότι θα πάω... Μμ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... Μετά εσύ λέει εμένα... έ; Τώρα εμένα φεύγκα... Αντίος!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σολομέ!.. Στο καλό. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Ε, ρε μανούλα μου...

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και αργά-αργά πλησιάζει την πόρτα του σαραγιού. Στέκεται για λίγο, ξεροβήχει μια-δύο φορές και μετά την χτυπάει και κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, καλώς το Οσμάν αγά!.. Πο, τι να χαλεύει, Αγά μ';

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γεια σου, Δερβεναγά. Τον Ταχήρ εφέντη θέλω... Είναι στο σαράι... ξέρεις;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, μέσα είναι... Θα κοπιάσει η αφεντιά σου ή θα καρτεράει να έρθει;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ειδοποίησέ τον καλύτερα να κατέβει... κάτι να του 'πώ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, καρτέρα, καρτέρα ψίχα, Αγά... (Στρέφει προς το σαράι). Καρτέρα, να ειδοποιάω, το καημένο... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι τρέχει, Δερβεναγά... είναι κανέναν κάτω;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, το Οσμάν αγά... να χαλεύει το εφέντ' το Ταχέρ.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Εμένα θέλει;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά!.. Πο, να καρτεράει, είπε, το αφεντιά σου...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάτι πρέπει να συμβαίνει... πήγαινε, Ταχέρ, να ιδείς. Εντάξει, Δερβεναγά.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Προσκυνώ, το καημένο.

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Μπρε... καλώς τον Οσμάν!.. Πώς τέτοιαν ώρα;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Περιπολία ήμουνα, Ταχέρ εφέντη... και είδα κάτι που θεώρησα σκόπιμο ν' αναφέρω αμέσως.

ΤΑΧΗΡ Τι μου λέγεις; Σε ακούω, λοιπόν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Είχα ένα μικρό ατύχημα πριν από λίγο... Πρόγκιξε το άλογό μου και έπεσα στο χαντάκι έξω από το χτήμα του Μπεκήρ αγά...

ΤΑΧΗΡ Σοβαρά... χτύπησες μήπως;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όχι, μόνο λερώθηκα και βράχηκα λίγο και γι' αυτό πήγα κι άλλαξα.

ΤΑΧΗΡ Α, ναι... βλέπω... Λοιπόν;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε... σηκώθηκα και πήγα στο πηγάδι του αγά, για να πλυθώ...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Και τα σκυλιά;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξαφνιαάζεται). Δε... δεν είδα σκυλιά...

ΤΑΧΗΡ Περίεργο... (Μικρή σιγή). Λοιπόν;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όπως, λοιπόν, πλενόμουν... πήρε κάποιον το μάτι μου να βγαίνει από το σπίτι. Κάνω έτσι να ιδώ μήπως είναι ο αγάς, να του μιλήσω, και ποιόν βλέπω; Αυτόν που μένει εδώ σ' αυτήν την καλύβα.

ΤΑΧΗΡ Τον Καραγκιόζη;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αυτόν. Ε... μόλις με είδε, τραβήχθηκε και κρύφτηκε και μετά σιγά-σιγά με προφυλάξεις έφυγε από την πίσω πλευρά του σπιτιού...

ΤΑΧΗΡ Εσύ τον έβλεπες δηλαδή;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, βέβαια... αρκετά καλά.

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... (Μικρή σιγή). Κι ο αγάς;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τον φώναξα δυο-τρεις φορές... αλλά απόκριση δεν έλαβα... οπότε ανεβαίνω πάνω στο σπίτι, μπαίνω μέσα και βλέπω τον αγά στο πάτωμα μέσα στο αίμα!..

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, μπέη μου... Τον σκουντάω... ελέγχω τον σφυγμό του... τίποτα...

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή... νεκρός;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μάλλον... Και το σπίτι άνω-κάτω!..

ΤΑΧΗΡ Φαίνεται πως κάτι γύρευε ο άθλιος... κάτι έφαγνε. (Σε άλλο τόνο). Αλλά να φτάσει μέχρι το φονικό; Κιοπόγλου κιοπέκ!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θα πρέπει να πάει γιατρός... να ειδοποιηθούν και οι συγγενείς του αγά...

ΤΑΧΗΡ Συνεννοήσου γι' αυτά με τον Χαλήλ, σε παρακαλώ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη;

ΤΑΧΗΡ Θα... θα τον ενημερώσω εγώ... αλλά όχι τώρα. Αν σε ιδεί και σε ρωτήσει για μένα, πες του ότι πάω σε μια κατεπείγουσα δουλειά και θα τον ιδώ αργότερα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εντάξει... πηγαίνω... Αντίο!.. (Προσπερνώντας τον Ταχήρ εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Οσμάν!.. (Στρέφει προς το μέρος του και φωνάζει). Και να μη φύγεις από το σαράι προτού γυρίσω εγώ... (Μονολογεί). Μυστήρια πράγματα... πολύ μυστήρια!.. Ο Καραγκιόζης στο σπίτι του Μπεκήρ αγά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει). Αφέντη Ταχήρ... (κάνει τεμενά) σας προσκυνώ, ο καημένος.

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω, Χατζηαβάτη... Τι νέα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται). Ήσυχα, άρχοντά μου.

ΤΑΧΗΡ Ήσυχα, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Συμβαίνει τίποτα; Δεν ξέρω ο καημένος...

ΤΑΧΗΡ Εδώ στον φίλο σου πας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... όχι. Δε... δεν πρέπει να είν' εδώ... κάπου θα πήγαινε για δουλειά.

ΤΑΧΗΡ Για δουλειά... ξέρεις πού;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς...

ΤΑΧΗΡ (Ξαφνιάζεται). Ποιος είπες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς... του ζήτησε να πάει στο χτήμα του...

ΤΑΧΗΡ Τι να κάνει στο χτήμα του;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να βοηθάει... γιατί κάποιος που είχε βοηθό του ο αγάς... του είπε ότι θα φύγει.

ΤΑΧΗΡ Και πότε θα πήγαινε... σήμερα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... θα πήγαινε σήμερα, για να ιδεί πώς έχουν τα πράγματα... και αναλόγως...

ΤΑΧΗΡ (Μονολογεί σκεπτικός). Ωστε έτσι, λοιπόν...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτι πρέπει να 'χει γίνει, μπέη μου... σας βλέπω έτσι...

ΤΑΧΗΡ Χατζηαβάτη, θα ήθελα να σε ρωτήσω δυο πράγματα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε, άρχοντά μου...

ΤΑΧΗΡ Πρώτον: ο Καραγκιόζης... είχε από παλιά κάποιες σχέσεις με τον Μπεκήρ αγά και πώς ήσαν αυτές οι σχέσεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ... μάλλον συμπαθούσε ο ένας τον άλλο... χωρίς βέβαια πολλά πάρε-δώσε...

ΤΑΧΗΡ Δεν είχαν τίποτε διαφορές, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... διαφορές... από πού κι ως πού;

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα. Δεύτερη ερώτηση: ληστεία θα μπορούσε να κάνει ο Καραγκιόζης σε βάρος του Μπεκήρ αγά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ληστεία ο Καραγκιόζης;

ΤΑΧΗΡ Αγαπητέ μου... πριν λίγη ώρα μου αναφέρθηκε ληστεία και μάλιστα μετά φόνου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξαφνιαάζεται). Πω πω πω... τι ακούω; Σκότωσαν και λήστεψαν τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά; Παναγία μου!.. Τι λέτε, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Ναι. Και είδαν τον Καραγκιόζη να βγαίνει από το σπίτι του.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκεπτικός). Περίεργο...

ΤΑΧΗΡ (Διερευνητικά). Μμ; Ποιο πράγμα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφέντη μου, δεν μιλάω εγώ για το φονικό... αυτό αποκλείεται να το έκανε ο Καραγκιόζης. Το περίεργο είναι που δεν ήρθε ο Καραγκιόζης να σας το αναφέρει ότι είδε σκοτωμένο τον αγά... Κατ' ευθείαν θα ερχότανε!

ΤΑΧΗΡ Θέλεις να 'πεις ότι ούτε καν τον είδε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βάζω και το χέρι μου στη φωτιά!.. Δεν μπορεί... κάτι άλλο πρέπει να συμβαίνει, μπέη μου... Ο Καραγκιόζης φονιάς;

ΤΑΧΗΡ Τώρα, λες να είναι στην παράγκα του;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φοβάμαι πως όχι... αλλά να φωνάξω...

ΤΑΧΗΡ Φώναξε... μόνο, καλύτερα να μην με ιδεί εμένα... Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε, κρυφτείτε εσείς δίπλα από την παράγκα, να βλέπετε και ν' ακούτε χωρίς ο Καραγκιόζης να το ξέρει.

ΤΑΧΗΡ Δεν θα του κάνεις κάποιο νόημα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν υπάρχει λόγος, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Ωραία, λοιπόν... Εγώ πάω δίπλα... φώναξέ του. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ναι, αφέντη μου... (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας. Φωνάζει). Καραγκιόζη!.. (Ξαναχτυπάει και μετά κάνει λίγο πίσω. Φωνάζει πάλι). Καραγκιόζη... μέσα είσαι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γεια σου, Κολητήρη μου. Ο πατέρας σου δεν είναι 'δώ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πήγε για δουλειά... 'εν εγόρισε. Είπε, άμα είναι καλά εκεί, θα κάτσει όλη τη μέρα... αλλιώς, θα πάει στο Μπάλμπαβόιδη και μετά θά 'λθει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι να κάνει στο Μπαρμπαγιώργου;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Εν ξέρω... τού 'πε να πάει... Είχε έλθει χτες εδώ και τού 'πε να πάει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλά, παιδί μου... πήγαινε μέσα. Σ' ευχαριστώ.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια σου, κόριε Χατζατζάρη... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Λοιπόν... τώρα, εσύ Χατζαβάρη, πήγαινε εδώ δίπλα στον καφενέ... πιάσε ένα τραπέζι σε θέση που να μπορούμε να βλέπουμε έξω... και σε λιγάκι θα έλθω κι εγώ.

ΧΑΤΖΗΒΑΡΗΣ Ναι... ναι, αφέντη Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Παράγγειλε για μένα καφέ και για σένα ό,τι θέλεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΡΗΣ Ναι... ναι, πηγαίνω. (Προσπερνάει τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε κάτω να ιδεις!..

Σκηνή ΣΤ'

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, να παίνει να βλέπει, εφέντ'... τσαμπούκ-τσαμπούκ. (Εμφανίζεται με ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, εφέντ' Ταχήρ... πο, προσκυνώ, το καημένο... Διαταγές!

ΤΑΧΗΡ Δερβenaγά... ειδοποίησε τον πολυχρονεμένο μας Βεζιρη να κατέβει για κάτι πολύ σοβαρό... και κατόπιν φύγε αμέσως για το σπίτι του Μπεκήρ αγά. Το ξέρεις πού είναι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... ξέρω, ξέρω...

ΤΑΧΗΡ Θα είσαι στην έξω πόρτα... να μη μπει κανείς μέχρι να έρθω εγώ!.. Μόνο ο γιατρός του σαραγιού θ' αφήσεις να περάσει... κανένας άλλος... Ούτε αξιωματικός! Κατάλαβες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... Πο, προσκυνώ, το καημένο... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποίος είναι Δερβenaγά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το εφέντ' το Ταχήρ νά 'ν' κάτου... Πο, κάτι σοβαρό να χαλεύει και να καρτεράει εκεί.

Σκηνή Ζ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς, πήγαινε... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Τι τρέχει, Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Πασά μου, σας προσκυνώ... Πριν από λίγο ο Οσμάν αγάς μου ανέφερε κάτι πολύ θλιβερό που συνέβη στον Μπεκήρ αγά... Βρέθηκε, δυστυχώς... δολοφονημένος μέσα στο σπίτι του!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλάχ κερίμ!.. Δηλαδή... τον βρήκε ο Οσμάν;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ενώ πρωτότερα, όπως μου είπε, είδε αυτόν εδώ πέρα τον Καραγκιόζη να βγαίνει από το σπίτι και να φεύγει με προφυλάξεις... και το σπίτι το βρήκε άνω-κάτω. Μάλλον πρόκειται περί ληστείας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ληστεία... είναι δυνατόν; Ο αγάς δεν είχε χρήματα...

ΤΑΧΗΡ (Σκεπτικός). Σωστά...

ΒΕΖΙΡΗΣ Λες να μην το ήξερε ο Καραγκιόζης; Ο Καραγκιόζης... χμ;

ΤΑΧΗΡ Τι να σας πώ... Εγώ έχω ήδη ξεκινήσει να κάνω τις έρευνές μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπράβο!..

ΤΑΧΗΡ Έστειλα και τον Βεληγκέκα να φυλάει το σπίτι του αγά...είπα και στον Οσμάν να ειδοποιήσουν μαζί με τον Χαλήλ τους συγγενείς του.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ο γιατρός ειδοποιήθηκε;

ΤΑΧΗΡ Χμ... είδατε; Είπα στον Βεληγκέκα να τον αφήσει να περάσει, αλλά, μέσα στην φούρια, δεν φρόντισα να ειδοποιηθεί.

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα 'πώ εγώ στον Χαλήλ... Εσύ κοίταξε 'κει τα δικά σου... και καλό κουράγιο! (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Ευχαριστώ πολύ, Βεζίρη μου... Σας προσκυνώ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Τι έγινε... εντάξει, Χατζηαβάτη; Α... ωραία... πολύ ωραία!.. (Σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Ρε, τι 'τανε κι αυτό σήμερα... τι γκαντεριά; Ω, πω πω πω πω πω!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α... Όπως είπαμε, Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, αφέντη μου, πάμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί να μονολογεί). Θεμά το γονιό του...

ολόκληρη εκστρατεία έκαμα τζάμπα... Ούτε ο αγάς στο κονάκι του... ούτε ο Μπαρμπαγιώργος στο δικό του. (Προχωράει προς την καλύβα).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α... καλημέρα, Καραγκιόζη μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χτυπώντας τον). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Παραπατώντας). Άσαχ!.. Ματάκια μου, γιατί με χτυπάς... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στρίβε, σουπά, γιατί θα φας κι άλλη... Άντε, μπράβο! Αλέ, αλέ... παρτί!.. (Τον προσπερνάει και προχωράει προς την καλύβα του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Μα... γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακούς εκεί, καλημέρα... (Σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Πού την είδες, ρε, την καλή μέρα, να μου την δείξεις κι εμένα... ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, τι τρέχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρέχει, που είπα να πάω σε δυο δουλειές... και οι δύο τζίφος...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δηλαδή; Δεν ήταν να πάω στον αγά σήμερα... δεν λυσσαίξατε κι εσύ κι αυτός να πάω;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε; Ναι... Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... πήγα κι έλειπε. Φώναζα... φώναζα... τίποτα... Για κωνήγι θα είχε πάει, γιατί λείπανε και όλα τα σκυλιά. Τζάμπα ο κόπος μου!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ο βοηθός του δεν ήταν εκεί; Αυτός που λέγαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... κάποιος άλλος ήταν εκεί και πλενότανε στο πηγάδι... Τον ρώτησα μήπως ξέρει πού είναι ο αγάς... κάτι γκρινίαζε 'κει πέρα στα Τούρκικα... ούτε που κατάλαβα τι διάλο μού 'λεγε... Είχε κι ένα άλογο... το καβάληκε ωραία-ωραία... (σφορίζει σιγανά) έφυγε... άντε πιάσ' τον! Μάλιστα, ξέχασε και το χιτώνιό του... το μάζεψα, αλλά το ξέχασα κι εγώ στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου. Τώρα, μούντζω' το.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι, πήγες και στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Κι αυτός φαγώθηκε να πάω... κι αυτός την είχε κοπανήσει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έλειπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι σου λέω... Κάπου θα είχε πάει με το κοπάδι του. Περίμενα 'κεί πέρα... περίμενα... ώσπου κάποια στιγμή βαρέθηκα και σηκώθηκα κι έφυγα... Κι έρχομαι εδώ... και μου λες εσύ καλημέρα... (Σηκώνει το χέρι απειλητικά). Να σου κοπανήσω άλλη μία τώρα... τι λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Τραβιέται λίγο). Όχι, όχι, όχι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α! (Μαζεύει το χέρι του). Άντε, γεια. Πάω, γιατί είμαι... άσε. Τα λέμε... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι... ναι... Κι εγώ φεύγω... γεια σου!.. (Παραμένει ωστόσο περιμένοντας τον Ταχέρ).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Μιλάει σιγανά). Ίσως έχεις δίκιο, Χατζηβατή, αλλά για καλό και για κακό... λέω να μη βιαζόμαστε. (Βγάζει και του δίνει χρήματα). Πάρε εδώ χρήματα και πετάξου να πληρώσεις τους καφέδες. Τα... τα ρέστα κράτησέ τα δικά σου.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σιγανά κι αυτός). Μα...

ΤΑΧΗΡ (Πάντα σιγανά). Χωρίς μα... και έπειτα εξαφανίζεσαι... Είναι διαταγή... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σιγανά πάλι, ενώ παίρνει τα χρήματα). Μάλιστα, αφέντη μου... όπως διατάξετε!.. (Προσπερνάει γρήγορα-γρήγορα τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει προς την καλύβα, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα). Καραγκιόζη... για έβγα λίγο έξω... Ακούς; Γρήγορα! Ο Ταχήρ αφέντης είμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φεύγα, Χατζατζάρη, κι άσ' τις σαχλαμάρες!..

ΤΑΧΗΡ (Άγρια). Δεν είμ' ο Χατζηβατάης... είμαι ο Ταχήρ μπέης, σου είπα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωώ... Τώρα τι θα κάνουμε; Σου λέω, δεν έχω όρεξη... άσε με!..

ΤΑΧΗΡ (Εξαλλος). Έλα αμέσως έξω... Δεν ακούς που σου μιλάω; Ο Ταχήρ είμαι... (Κάνει λίγο πίσω βρίζοντας). Κιοπόγλου κιοπέκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Εσύ 'σαι, αφέντη μου; Προσκυνώ... Έλεγα ότι είναι ο Χατζατζάρης...

ΤΑΧΗΡ (Απότομα). Καλά... καλά!.. Δεν μου λες... σε είδανε σήμερα το πρωί να βγαίνεις από το σπίτι του Μπεκήρ αγά... τι γύρευες εκεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να βγαίνω 'γώ απ' το σπίτι... αδύνατο!.. Για να βγεις από κάπου, αφέντη μου... πρέπει πρώτα να μπεις. Εγώ στο πηγάδι κοντά πήγα κάτι να πάρω... το πήρα κι έφυγα... Μήπως αυτό σου είπαν;

ΤΑΧΗΡ Εγώ ρωτάω! Τι ήταν αυτό που πήρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα παλιοχιτώνιο... Κάποιος πλενότανε 'κει πέρα και το παράτησε... ήτανε πολύ λερωμένο... χάλια, τι να λέμε... Ε, το... το πήρα.

ΤΑΧΗΡ Πού είναι... μπορώ να το ιδώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται εν τω μεταξύ από την πλευρά της καλύβας κρατώντας ένα χιτώνιο). Ετούτο 'δώ ζητάς, κυρ-Ταχήνη, να ιδείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς τον Μπαρμπαγιώργο). Α... ήρθες, μπαρμπούλη μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Προσπερνάει γρήγορα τον Καραγκιόζη και δείχνει στον Ταχήρ αυτό που κρατάει). Μμ; Για τ'ρα το... για τ'ρα το!.. Χα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει πάλι). Τό 'φερεις; Α... μπράβο!..

ΤΑΧΗΡ (Κοιτάζοντας αυτό που του δείχνει ο Μπαρμπαγιώργος). Αλλάχ κερίμ!.. Το χιτώνιο του Οσμάν...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μέσ' στα αίματα είναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, λερωμένο... γι' αυτό το παράτησε. Δεν το είπα 'γώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ακούστε μ' ιδώ... ένα κι ένα κάνουν εννιά!.. Αυτός που το φόραγε τούτο 'δώ το σκουτί... έκαμε φονικό... Τι φονικό; Μακελιό!.. Άει, ψάχτε να τον βρείτε, γιατί θα ψαχνόσαστε, καμεροί. Αχά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Ναι... ναι!.. Ένα κι ένα κάνουν εννιά!..

ΤΑΧΗΡ (Παίρνει το χιτώνιο από τα χέρια του Μπαρμπαγιώργου). Αλλάχ κερίμ!.. Το χιτώνιο του Οσμάν... Αλλάχ κερίμ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Ταχήρ μπέη... έρχεσαι λίγο στο σαράι;

ΤΑΧΗΡ Ε; (Στρέφει προς το μέρος του). Ναι... ναι, Οσμάν... έρχομαι. (Δείχνοντάς του το χιτώνιο). Γι' αυτό εδώ... έχεις μήπως κάτι να μας 'πείς;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Πολλά... Πάμε στο σαράι, σε παρακαλώ... Πάμε... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι. Πάμε. (Τον ακολουθεί κρατώντας το χιτώνιο). Αλλάχ κερίμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχου!.. Καλά, που ήρθες, μπαρμπούλη μου... Αυτός εδώ πρέπει να το έκαμε το φονικό... και πήγε να το φορτώσει σε μένα, θεμά το γονιό του... .

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Ουρέ, δεν μ' λες... τι παπαρδέλες μ' κρένεις α; Για ποιο φονικό μιλάς; Γίνηκε φονικό, μαθές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φονικό; Μακελειό!.. Έτσι δεν μας έλεγες; Ένα κι ένα κάνουν εννιά... το ξέχασες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κόριε ελέησον!.. Μέσ' στη μύτη μου, Κόριε!.. Κι γίνηκε φονικό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ; Πάει ο Μπεκήρ αγάς, μπαρμπούλη μου!.. Ζωή σε λόγου μας...

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Ο Μπεκήρ αγάς... πάει, τουν φάγανε; Ούι, ούι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'; Δεν ακούς τι λέμε τόση ώρα;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Απότομα). Και τα σκ'λιά; Είχε δυο-τρία... δεν αμπουδήκανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν αμπουδήκανε... Φαίνεται αυτά τα καθάρισανε πρώτα. Άι σιχτίρ... Είπα κι εγώ, ο μαύρος, να πάω 'κεί πέρα στο χτήμα του για δουλειά και παρά λίγο να πάω φυλακή,... Δεν είδες τον Ταχήνη; Ανάκριση μου έκανε.

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Καταλαβαίνει). Μμ... Ιέτσ', α; Ούι, ούι!.. Άιντε, καλό μ'... Άιντε, να πάμι 'μεις 'σια 'πάν' στη στάνη, όπου τα λέγαμε ιψές. Μμ; Άει χάει!.. (Στρέφοντας προς την πλευρά του σαραγιού). Άει χάει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι, μπαρμπούλη μου, να... να τα περνάμε τι καλά... Α; Άντε, πάμε... Όσοχ-όπ'!.. (Μ' ένα σάλτο ανεβαίνει στη ράχη του Μπαρμπαγιώργου. Στο κοινό). Κι εσείς, φίλοι μου, νά 'σαστε πάντα καλά... Γεια σας και χαρά σας... κι όξω απ' άδικο!.. Εδώ η ωραία και καλή παράστασή μας "ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ" έλαβε τέλος. Γειάσα σας... Γεια σαςας!..

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στο κοινό εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού με τον Καραγκιόζη στην ράχη του, ενώ έχει αρχίσει να παίζει μουσική Καλαματιανού χορού). Γεια σας, πιδιά μ'... αντίου, χαίριτε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!..

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

